

J Vi snakkes

om bl.a.:

*Når barn
ofres*
side 3

*Celle-
kirken*
side 4

*Fra Helle
om påske*
side 6

*Globali-
sering*
side 8

*Gud i
Argentina*
side 10

*Lys fra
sakristiet*
side 12

Christina Kløvig

Korset:

Guds svakhet og uforstand – Guds kraft og visdom

• **Halvor
Halvorsen**

«Jøder spør etter tegn, og grekere søker visdom, men vi forkynner en korsfestet Kristus. For jøder er dette anstøtelig og for hedninger uforstand, men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom. For Guds uforstand er forstandigere enn menneskers visdom, og Guds svakhet er sterkere enn menneskers styrke.»

Ovenstående er hentet fra Paulus' første brev til Korinter-menigheten 1, 22 -25. For en bedre forståelse anbefales det å lese alle versene fra 17 til 31.

De fleste vil vel være enige i at læren om Jesu død på korset og betydningen av dette for menneskene, står sentralt i den kristne tro. Men samtidig er det knapt noe dogme som vekker slik forargelse.

Paulus nevner her to typer innvendinger som var aktuelle dengang. Som kjent var Paulus en skriftlærd jøde, fortløig med jødernes måte å tenke på. Men han hadde også et meget godt kjennskap til grekernes mentalitet.

Jødene forlangte at Gud skulle rettferdiggjøre seg ved å gjøre store under. Påstanden om at den Allmektige viste sin kraft i den avmektige Jesus på korset, var derfor et voldsomt anstøt

for dem. Grekernes interesser gikk i en annen retning. De krevde at budskapet skulle inneholde klare tanker og logisk sammenheng. Men at universets Herre hadde latt sin sønn bli henrettet for å frelse verden, var en dårskap så stor at en fornuftig greker nødvendigvis måtte to avstand fra den.

Men de jøder som kom til troen på den korsfestede Kristus, oppdaget at den gav større kraft enn undertroen - og de grekere som kom til troen, oppdaget at den inneholdt en visdom som loddet dypere enn filosofenes. Derfor holdt Paulus fast ved forkynnelsen av Kristus, Guds kraft og Guds visdom.

Vårt folk har del i arven fra både jøder og grekere, og derfor møter vi også i dag de samme innvendinger mot kristentroen. For noen blir det for smått - for andre blir det for dumt. Dette hører til kristendommens ekte anstøt, som vi som kirke hverken kan eller skal forsøke å fjerne.

Men også i dag tar mennesker imot den korsfestede, og kan da vitne om at de erfarer Guds kraft og Guds visdom i sine liv. Burde ikke deres vitnesbyrd - på tross av det anstøt som ligger i vår naturlige måte å tenke på - få flere til å nærme seg vår gode Far, slik han har gjort seg kjent for oss i Jesus Kristus?

Når barn ofres

Mange barn har det vondt. Og det er voksne som utsetter dem for problemene. Stadig leser vi i avisene om seksuelle overgrep, sviktende omsorg og vold. Det er heller ikke bare store barn det blir gjort overgrep mot, det kan dreie seg om barn helt ned til spedbarnsalder. Dømt etter hva vi får vite, kan det bety at barnas verden er blitt vanskeligere enn før. Men det skyldes også utvilsomt at vi nå får vite om all elendighet gjennom en stadig mer pågående presse.

I en "gammeldags" avis var parolen at verdens elendighet i nærmiljøet ikke skulle få store oppslag fordi det rammet både skyldige og uskyldige. Denne forsiktighetsregelen er gått av moten. Nå blir oppslagene heller dimensjonert etter om de kan sette følelser i sving hos leseren. Ikke uten grunn brukes begrepet sosialpornografi.

Nå er verden heller ikke så enkel at alt barn utsettes for, er gjort av vond vilje. Sviktende omsorg kan naturligvis skyldes alkohol- eller stoffmisbruk, men også psykiske

problemer eller manglende evner kan i mange tilfeller være bakgrunnen. Uansett årsak skal barnevernet gripe inn. I teorien er det greitt, men verre i praksis. Barnevernet er avhengig av å få vite om problemene gjennom andre voksne, eller som det noen ganger skjer når barna er stor nok; de går sjøl til barnevernet. Og dersom barnevernet får saka på bordet, skal det grundige undersøkelser og saksforberedelse til.

Så er vel alt greitt? Men det er det slett ikke. Ofte og oftere ser vi at loven som skulle verne barnet, blir snudd på hodet og verner foreldrenes rett til å ta seg av sine egne barn. Applaudert av politikere og presse som griper inn i enkeltsaker etter pågang fra de voksne, blir det stadig ført rettssaker der barn kreves omplassert til biologiske foreldre fra f eks fosterhjem og institusjoner. Aftenposten har i innsiktsfulle artikler påpekt denne vridningen av lovverket. Resultatet er at barnevernet blir lammet av redsel for å gjøre formelle feil. Eller som det ganske ironisk er påpekt: Nyutdannede og underbetalte saksbehandlere i barnevernet har høyt gasjerte advokater som har paragrafer og ikke omsorg for øyet, glefsende i nakken.

Våre lovgivere er naturligvis også informert om det som skjer. Men det er tydeligvis enklere å endre en lov for å tillate gasskraftverk, enn en som angår barn som lider.

Hellekirken er *cellekirken*

• Halvor halvorsen

Overskriften er et sitat fra Christina Kløvigs festtale på årsfest for Stiftelsen Hellekirken først på 80-tallet. Stiftelsen kan i år feire 25-årsjubileum.

Det var den 30. juni 1975 at 20 representanter oppnevnt av Sandnidal og Skåtøy menighetsråd kom sammen på Helle bedehus og opprettet stiftelsen, med det formål å reise og drive en arbeidskirke i Helleområdet. De to menighetsrådene hadde allerede i 1971 mottatt som gave en ca. 13 mål stor kirketomt av grunneier John Strand og frue. Først prøvde man å løse byggesaken gjennom en «kapellkomite», men det viste seg nødvendig å opprette en formelt frittstående stiftelse, som skulle arbeide på vegne av menighetsrådene.

Det ble vedtatt å starte med bygging av en barnehage på tomten. Det var stor mangel på barnehageplasser i kommunen,

og når man hadde fått et så stort område midt i «smørøyet», kjente man et sosialt ansvar for å gjøre sitt til å avhjelpe denne mangelen. Man kunne også komme raskere i gang på den måten, og dessuten ville det i en overgangsperiode kunne drives noe menighetsarbeid i bygget, spesielt arbeid for barn. Det ble inngått en avtale med kommunen, gunstig for begge parter.

Hellekirken barnehage ble drevet som menighetsbarnehage i 19 år, og med et meget positivt og dyktig personale, er den etter hvert blitt Stiftelsens store stolthet! Økonomien var imidlertid ikke enkel, og for ikke å belaste arbeidet med kirken, ble man sommeren 1998 enig om at kommunen skulle overta driften.

For selve Hellekirken var visjonen fra første stund at dette skulle bli kirke for områdene fra Fossing og Godfjell i øst til Vadfoss og Kammerfoss i vest, med

Hellekirken 17. mai 1999

 guds-tjenester, dåp og konfirmasjon. Den skulle bli menighetshus med plass for barnearbeid, sangkor, indre- og ytre misjon. Og langt på vei skulle den også fungere som grendehus for sosial, humanitær og kulturell virksomhet.

       Nå er kirken for lengst ferdig, og mye av visjonen er realisert. Christina Kløvig profeterte rett: Hellekirken er blitt cellekirken! For å komme videre har Stiftelsen de siste årene hatt to store delmål. For det første må Helle bli eget sogn (menighet). Dette er vedtatt i de lokale kirkelige organer, men er blitt liggende ubehandlet i

kommunen, vel på grunn av en vanskelig økonomi.

       Dette lar seg forstå, men samtidig er det for galt at Helleområdet, som med de foreslåtte menighetsgrenser etter folketallet vil bli den nest største menighetsen i kommunen, ikke skal få status som sogn. For det andre trenger Helle egen prest, i første omgang eventuelt i halv stilling.

      Her ser det nå ut til å åpne seg en mulighet, men dette er så nytt at det foreløpig får være en hemmelighet - kanskje til neste menighetsblad!

Fra Helle om påske

• Jonn Arvid

- *Eirin Buen Jensen, det er snart påske.*

- Ja, det er forskjell på påske før og nå. Jeg tenker tilbake på oppveksten. Det var aldri påske før jeg hørte "Påskemorgen slukker sorgen". Så var det påskeegg og alle slags lammemat, erte-suppe på lam, lam mestek, pinnekjøtt – resten var fisk. Og så var vi sammen hele familien – påsken var en familiegreie.

- *Påsken din nå da?*

- Etter jeg har fått mann og barn som synger, er det for tida mye kirkegang og kor, kor, kor, kor... En periode var vi mye på fjellet, men jeg er ikke noe fjellmenneske, jeg liker meg bedre i Kragerø.

- *Hva forbinder du med påske?*

I påsken er det med vår og gjenfødelse av kropp og sjel og ute i

naturen. Det med kirkegang er litt til og fra, noen ganger er jeg i kirken, andre ganger ikke. Jeg går ikke i kirken som et pliktløp, jeg går når jeg har lyst. Det er greitt med tradisjoner. Ballett og påskespill liker jeg veldig godt.

- *Natur og påskebudskap – går det ut på ett?*

I kirken opplever jeg påskebudskapet som noe trist – men våren er jo ikke trist, så for meg er ikke

påsken noe trasig. Jeg var aldri i kirken når jeg var liten – jeg så ikke den optimistiske siden i dette med lidelse og død for mine synder. Det er så dramatisk. På skolen år etter år var det for meg reine røverhistoria – datidens kriminalstykket – Golgata – korset – tornekrone – ikke annet enn en stor lidelseshistorie. Jeg forbinder påsken med våren, naturen der noe er skapt – noe begynner på nytt

– jeg er lei av vinteren. Dette kræsjer nesten med det kristne livssynet – vår, blomster som springer ut.

– *Er dette med oppstandelsen noe lysere?*

– Nei, vet ikke det. Jeg liker å gå i kirken i påsken, men budskapet...

– *Hva gjør at du liker å gå i kirken?*

– Musikken!

– *Hvordan oppfatter du kirkens budskap?*

– Jeg greier aldri å få med meg hva presten sier på prekestolen, jeg sitter ofte og mediterer over mitt eget. Kan godt tru at det er noe, men...

– *Er du kristen?*

– Antagelig – jeg er jo født inn i det. Hvis jeg må ta et standpunkt, vet ikke hva jeg skal gjøre.

– *Hva består valget i?*

– Å melde seg aktivt inn i noe. Å ville fortsatt gå i kirken. Jeg er litt presteavhengig. Liker godt liturgien.

– *Hvis kirken var borte?*

– Jeg ville savne den – høytideligheten, kirkerommet, stemningen – 9 lesninger med kantoriet – innmari stemningsfullt – alt ble enda bedre etter at galleriene forsvant.

– *Hva med folkene i kirken?*

– Menigheten er en klikk for seg sjøl, avsondra – det er en usynlig vegg der.

– *Hvem er årsaken – de eller deg?*

– Det kan være jeg føler det. De har en egen kommunikasjon som jeg ikke får tak i.

Jeg kan treffe mennesker i kirken som jeg har truffet i andre sammenhenger – i kirken er de annerledes. Jeg greier ikke å sette ord på det. Når menigheten sier at den skal være inkluderende, så vet jeg ikke om jeg føler det. Det kan være noe med meg. Det er noe udefinerbart.

Føler ikke at de støter meg ut heller. Det kan være at jeg er en eremitt, individualist – man må ha flokkmentalitet – jeg er ikke flink nok til å gå i flokk.

Jeg vil ikke ha det sånn at når jeg har vært borte fra kirken en periode at folk kommer og spør hvor har jeg har vært hen – jeg må føle meg fri til å komme når jeg vil – jeg kunne ikke latt menigheten styre livet mitt.

– *Så det er forskjell på folk?*

– Det er mennesker som har klart valgt kirken, Jesus – noen har valgt humanetikken. Jeg er i midten av sedvane – har ikke klart standpunkt. Personlig kristen, hva ligger i det? Jeg greier ikke definere hva det er. Misjon kan føles som et forferdelig overgrep – hvorfor er min religion bedre enn din religion? Det har noe med å tone flagg. Jeg liker å gå i kirken – men jeg kan ikke stå for alt som er i kirken. God påske til alle!

Globalisering = Mye vil ha mer

• Olav A. D.

Begrepet ”globalisering” brukes stadig av politikere og media, - gjerne da tillagt det positive innholdet at verden har blitt mindre, at folk i større grad enn før ferdes over landegrensene, at kulturutveksling skjer mer enn tidligere, at informasjon og kunnskaper spres friere enn før gjennom de redskap som data-teknologien gir. Aller sterkest knyttes vel begrepet til multinasjonale selskaper og *handel over landegrensene*; - mange har hevdet at en slik global handel kan bidra til å hjelpe den fattigste delen av jordas befolkning.

På sommeren 1999 la FN-organisasjonen United Nations Development Programme (UNDP) fram sin tiende årsrapport. Rapporten (som stort sett ble forbigått i taushet her til lands) var svært nedslående lesning for de som har hatt sterkest tro på at globalisering er ensbetydende med en bedra situasjon for verdens fattigste. Den slo innledningsvis fast at inntektsforskjellen mellom verdens rikeste femtedel og verdens fattigste femtedel var 74 til 1 i 1997, den var 60 til 1 i 1990, og ”bare” 30 til 1 i 1960. Den rikeste femtedelen eier i dag 86 prosent av verdens BNP, mot 1 prosent for verdens fattigste femtedel. I klartekst: At verden har blitt mindre, har gitt de som eier penger, fabrikker og eiendommer, de som har kunnskaper - og de som spekulerer på børsen – nye muligheter til

å øke sine inntekter og formuer, på bekostning av de mange som lite eller ingenting har eller kan.

Noen eksempler viser med all ønskelig tydelighet hvordan globaliseringa fungerer: Bill Gates, mannen bak Microsoft, tjener på sin verdensomspennende handel 11 000 kroner hvert sekund, - det skjer samtidig som 1,3 milliarder mennesker lever for cirka 8 kroner pr dag. Samme Bill Gates har en formue på 700 milliarder kroner, aksjespekulanten Warren Buffet kan legge 282 milliarder på bordet – mens Paul Allen, som grunnla Microsoft sammen med Bill Gates, er god for 235 milliarder. Disse tre verdens rikeste menn har til sammen en formue som er større enn samla bruttonasjonalinntekt til alle de minst utviklede landene og deres 600 millioner innbyggere. – Det faktum at de 200 rikeste i verden mer enn dobla nettoformuen sin mellom 1994 og 1998, supplerer eksemplene her – og bekrefter med all ønskelig

tydelighet at honnørbegrepet globalisering stort sett fungerer som et skalkeskjul for storkapitalistenes ytterligere pengeoppbygging.

Mange har hatt sterk tro på at datateknologien – med muligheter for kontakt og informasjonsutveksling over landegrensene – ville kunne ha en utjevningseffekt på de økonomiske forskjellene mellom mennesker og land. Rapporten fra UNDP påviser ingen slik utjevningseffekt. Derimot forteller den at en gjennomsnittssamerikaner som ønsker å kjøpe seg en datamaskin, må spare lønnen sin i en måned for å kunne gjøre det; - en mann fra Bangladesh med normallønn små spare lønna si i åtte år for å kunne kjøpe den samme maskinen. Den tilnærming og utjevning mellom mennesker og land som man ideelt kunne tenke seg som et produkt av den teknologiske utviklinga, skjer altså ikke, - snarere bidrar denne utviklinga til økte forskjeller fordi det bare er de rikeste som får ta del i den.

UNDPs rapport lister opp en rekke skyggesider ved verden pr 1999 / 2000. Noen skal nevnes her:

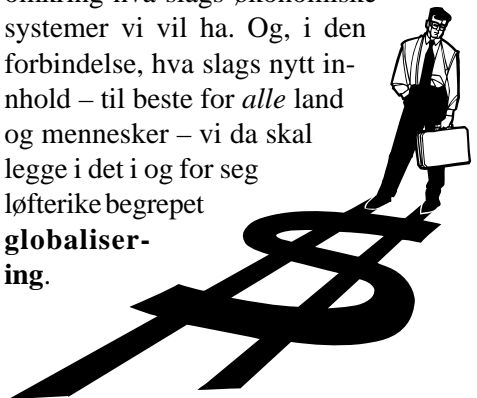
- mer enn 880 millioner mennesker mangler tilgang til helsetjeneste, og 2,6 milliarder lever uten grunnleggende sanitære forhold
- I 1997 var mer enn 850 millioner voksne i verden analfabeter
- Om lag 840 millioner mennesker er underernærte
- Over 300 mill. kvinner kan ventes å dø før de er 40 år. Mellom en firedel og en halvpart av alle kvinner har blitt utsatt for mishandling fra en nær partner

- Nær 160 millioner barn er underernærte, og mer enn 250 millioner barn jobber som barnarbeidskraft
- OECD-landene, med 19 prosent av verdens befolkning, står for 91 prosent av alle internettbrukere

Tallene her, og realitetene bak dem, er som uttrykk for situasjonen i verden **her og nå**, ytterst foruroligende. Nesten verre enn at tallene er som de er, er det

- at i mer enn 80 land er inntekten pr innbygger lavere enn den var for et tiår eller mer siden
- at forskjellene mellom fattige og rike land er raskt økende.

Slik undertegnede ser det, er det heva over tvil at disse to faktaene har sin årsak i den globaliseringa som så mange har klokkeetro på skal bringe verden framover. Så lenge det reelle innholdet i dette begrepet i all hovedsak er *valutahandel* (i dag omsettes det hver dag for 1500 milliarder dollar på verdens valutamarke-der), vil globaliseringa som skjer rundt oss, kun innebære at de rike blir rikere og de fattige blir fattigere. Kanskje det er tid for grunnleggende ny tenkning omkring hva slags økonomiske systemer vi vil ha. Og, i den forbindelse, hva slags nytt innhold – til beste for *alle* land og mennesker – vi da skal legge i det i og for seg løfterike begrepet **globalisering**.

Fra: **AndreasMathisen <andrhm@hotmail.com>**

Til: **ol-anddr@online.no**

Subject: **Re: hilsen og forespørsel**

Tidspunkt: 2000-03-09

Jeg lærte å stole på Gud i Argentina

Det å ha vært kristen utvekslingsstudent i Argentina har vært både spennende og vanskelig til tider. Spennende fordi jeg har fått brynet meg på en god del diskusjoner og samtaler om religion og livssyn fra mennesker med helt annerledes holdninger enn meg selv, men også vanskelig.

Jeg kommer fra en kristen familie og har alltid hatt et sikkert kristent miljø rundt meg. Plutselig ble jeg "sluppet" rett ned i et land med en helt annen kultur og ikke minst med et fremmed språk. Jeg kunne praktisk talt ikke noe spansk da jeg kom ned hit, så i begynnelsen hadde jeg naturlig nok en del språkproblemer. Jeg var forberedt på at jeg kom til å møte vanskeligheter med tanke på religion. En ting er å vokse opp på Bedehuset i Kragerø – en annen ting er å "prøve ut" holdninger og overbevisninger i praksis.

På mange måter – ikke bare sett fra et kristent synspunkt – er jeg veldig glad for at jeg hadde og har et solid grunnlag å falle tilbake på og henvise til når folk tilbyr både det ene og det andre. Veldig godt å ha alle "de store spørsmålene" ferdig gjennomtenkt før man drar ut som jeg har gjort. På den måten visste jeg hva jeg skulle svare, og det ble mer eller mindre akseptert, da spørsmål om forhold til sex og alkohol kom. Så jeg følte meg rimelig trygg da jeg kom ned hit.

Jeg gikk på en katolsk messe en gang i løpet av den første tiden. Det følte seg godt å komme til et sted der jeg var sammen med mennesker

som tror på det samme som meg. Men i og med at jeg ikke forsto hverken hva presten sa, det vi leste eller hva vi sang om så ble det selvfølgelig begrenset hva jeg fikk ut

av et sånt kirkebesøk. Det ble med den ene gangen.

Dermed ble kristenlivet mitt i praksis meg selv, Bibelen min, bønn og lange mailer fra familie og venner hjemme. Men jeg merket veldig godt hvor viktig og nødvendig det er å ha et fast kristent miljø og gå i, og jeg savnet virkelig møtene og gudstjenestene hjemme. Følte på mange måter at jeg ble dratt litt bort fra kristendommen i høst. Faktisk gikk jeg gjennom en periode der jeg tvilte mer

enn jeg noen gang har gjort før. Stilte utrolig masse spørsmål til det jeg leste i Bibelen, og følte at det kunne jo bare ikke være sant.

Jeg følte absolutt ikke at jeg hadde den troen eller den kraften til for eksempel å helbrede de blinde og syke på gata i Cordoba som bibelen forteller om. Jeg merket jeg flere ganger at troen min på en måte ble testet av Gud. For å opprettholde et aktivt kristenliv er det utrolig viktig å stadig få påfyll med ny giv, impulser og input.

Behovene til et levende kristenliv blir samlet i de fire kjente B'ene, Bibel, bønn, brorskap og brødsbrytelse. Jeg manglet to litt for lenge i høst.

Endelig etter fem måneder kom jeg i kontakt med folk som delte tanker, meninger og delvis bakgrunn med meg. Det ble nødvendigvis andre utvekslingsstudenter, og det var ubeskrivelig godt å kunne be sammen og for hverandre igjen. Etter det fant vi en liten koselig baptistkirke som ligger en liten

busstime herfra og begynte å gå der fast. Jeg har som sagt fått erfart hvor nødvendig det er å omgås med kristne i en aktiv menighet.

Selvom jeg tvilte sterkt mange ganger i løpet av dette året så visste jeg jo egentlig at hele evangeliet om Jesus er sant. Det jeg har har opplevd med Ham er noe jeg ikke kan forklare med ord, men som har gjort noe med meg som gjør at jeg aldri vil kunne gi slipp på det. I løpet av det drøyt halve året jeg har vært her har jeg opplevd mange ting som ikke kan forklares med noe annet enn at det finnes en Gud. Har pratet med mange interessante mennesker og fått en del nye impulser. Det å treffe felles kristne ute i verden er også en helt spesiell følelse, og vi har hjulpet hverandre med å tro og å “overleve” som kristne.

En viktig ting har jeg i alle fall lært. Det har blitt sagt mange ganger i forskjellige sammenhenger på forskjellige måter, men det er desto viktigere. Uansett hvor vi befinner oss som kristne i vår mentale prosess med å hjelpeløst forsøke å forstå Gud (noe alle etter en tid må innse at er umulig) så vil vi alltid være trygge i hans hånd.

Det eneste som kan fjerne oss fra Guds beskyttende hånd er oss selv med vår egen vilje. Men vi kan alltid komme tilbake, alltid be om tilgivelse og alltid blir vi tilgitt.

En venn skrev til meg for ikke lenge side og sa at når Gud måler mennesket, så legger han ikke målebåndet rundt hjernen men rundt hjertet. Så lenge vi har et inderlig ønske om å tilhøre Guds familie så behøver vi ikke forstå.

Det er noen kjente ord fra Bibelen som sier: “For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre og tror i ditt hjerte at Gud oppreiste Ham fra de døde, så skal du bli frelst.” (Rom. 10.9.)

Vi skal ikke forstå men tro og stole på Gud. Stole på at de løftene Bibelen er full av holder mål, og at Gud vil gi oss nøyaktig det vi trenger når vi trenger det og aldri vil gi oss mer enn vi kan bære. Alle skal ikke, og kan heller ikke, gjøre alt.

Jeg har lært at det å stole på Gud er noe av det viktigste vi må gjøre som kristne. Det er kanskje ikke meningen at det er meg som skal helbrede den blinde mannen på gata i Argentina. Stol på at Gud vil bruke deg der du er her og nå. Ofte er det de små “usynlige” handlingene som setter spor. Det at du som en kristen lever et liv som gir positive relasjoner til religionen din kan være nok til at en ikkekristen person vil kunne se annerledes på kristendommen og en gang i fremtida gi sitt liv til Jesus.

Eller at du benytter deg av arbeidsplassen, skolen eller hvor som helst der du er, til å spre positive kristne frø, vil garantert gi frukter. Selv om du kanskje ikke

kan se det direkte med en revolusjonær omvendelse eller helbredelse med latter og gråt osv.. Stol på Gud. Han er alltid hos deg og vil alltid være der. Jeg vet det og har merket det.

Til slutt vil jeg henge på et annet veldig kjent bibelvers som på en fin måte sier kort det jeg ønsker å formidle. “Legg din vei i Herrens hånd, stol på Ham så griper Han inn.”

Lys fra sakristiet

• Lydia Drevland

Dersom du skulle gløtte bort mot kirken vår en mandagskveld mellom halv åtte og ti, vil du kanskje få se et lunt lys gjennom blyvinduene i sakristiet.

Kanskje vil du også se en av Knut Einar-diakonens sykler foran døra. Går du nærmere, vil du se noen mennesker rundt bordet der inne. En broket forsamling tenker du nok, i alder, bakgrunn. Gjengen drikker te og kaffe og praten går livlig.

Noen ganger spørrende blikk; Hva mener du egentlig? Eller, dette forstår jeg ikke. Smil og latter og alvorlige miner avløser hverandre. Du aner at her må det være takhøyde. Det er lov å komme med det en har av spørsmål, undring, tvil eller tro.

Menigheten vår rommer mange ulike mennesker. Her bør det være rom for alle. Samtalen blir mer spennende da. Vi har mye å lære hverandre. Det er tekstverkstedet eller samtalegruppa du ser her. Etter alfakursene skjønnte vi at folk har behov for å kommer sammen oftere. Dette er en fin sjanse, og vi skulle ønske at flere benyttet seg av tilbudet. Vi tror det er mange som har behov for å snakke om åndelige spørsmål.å

Vi har hatt litt problemer med å finne navnet. Samme kan det være, men det vi gjør, er greit nok. Annenhver mandag er det søndagens pretekst leses og diskuteres rundt bordet. Så skriver vi ned noen stikkord til presten som han kan

bruke eller la det være. Men for oss som har forberedt oss slik, er det blitt mer spennende å gå på gudstjenesten. For hva vil presten si om dette?

Vi sa noe om takhøyde, men her er også god plass. Blir gruppa for stor, er det viktig å dele den så flere kan få delta. Kirken er stor nok skulle vi tru.

”Dette er stedet hvor jeg kan ta med meg mine ”tvilsomme” eller tvilende venner”, var det en som sa nylig. Nettopp det.

Vi håper han gjør det. Velkommen du også!

Felleskirkelig markering 2. pinsedag 2000

Pinsen regnes som den kristne kirkes fødselsdag. Da ble den første kristne menigheten dannet. Dette skal feires spesielt i år 2000: *Alle menighetene med stort og smått drar til Skåtøy i båtkortesje!!!*

Pinsekomitéen 2000 består av Nicklas Bengtson, Kjell Arild Johansen, Greta Lande, Leif Nordahl, Geir Arnold Rue og Leif Westermoen.

De vil ha en sving rundt Furuholmen før turen går til Skåtøy. På Skåtøy blir det felleskirkelig festgudstjeneste med bl.a. korsang og taler. *Samtidig* blir det dukketeater for barna ved en profesjonell dukketeaterkunstner. Barnekorene står for en stor lovsangskonsert før dukketeaterforestilling nr. 2. Det blir grilling, natursti og bading.

Sett av 12. juni da vel!!!

Blomstene viser meg åndelige sannheter

- Blomster viser meg åndelige sannheter. Gud har gitt oss ikke bare en, men to bildebøker. Bibelen med sine fortellinger og forbilder, og naturen med blomster og andre planter. Begge har åndelige sannheter å si oss.

Det er parksjef ved Gjennestad Gartnerskole, Dag Arneson, som sier dette i et intervju med Kristelig Pressekontor. Gjennestad Gartnerskole har i flere år hatt en bibelhage. Der er nå

omkring 70 ulike planter som alle er omtalt i Bibelen.

- Daddelpalmer en nevnt i Bibelen i flere sammenhenger. Sier den deg noe spesielt?

- Daddelen er en vekst som vokser innenfra, fra kjernen. Jeg tror Herren med denne planten vil fortelle oss at kristen vekst skjer innenfra, fra hjertet, og ikke som en utenpåttatt fromhet.

- Fiken og fikenblader har alle hørt om. Hva kan du si om den planten?

- Jeg vil nevne et forhold. Bibelen forteller at etter syndefallet, kledde det

Parksjef Dag Arneson ved en aloeplante i bibelhagen på Gjennestad. Væske fra denne planten var med i den blanding som Nikodemus hadde med og som Jesu legeme ble salvet med etter at det var tatt ned av korset. KPK-foto: Torbjørn Greipsland

første menneskepar seg i fikenblader. Hvordan fikk de bladene til å henge - de hadde jo ikke lim? smiler Arneson. Men de hadde lim. Skjærer man litt i fikenbladene, kommer det ut en væske som virker som lim. Så det kunne Adam og Eva bruke for å få bladene til å sitte.

Men Bibelens fortelling stopper ikke med fikenbladene. Det står at Herren gav dem klær av skinn. Det peker frem mot Jesus som offerlam. Vår egne "klær" var ikke nok, men å bli "ikledd Kristus" holder, sier Dag Arneson.

KPK

Konfirmanter

Skåtøy 30. april

Kaja Terese Eikenes
Johanne Jeanette Olsen Gundersen
Karl Johannes Jensen
Elin Strøm Larsen
Kai Andre Thoresen
Kjetil Thorsen
Levangsheia 7. mai
Mona Hellemyr
Cato Lindheim
Therese Grana Nybu
Tom-Henrik Sandvik
Truls Dennis Trulssen
Atle Åsulfen

Kragerø 14. mai

Bjørn Harald Sandland
John Erik Dukefoss
Lars Gausdal
Petter Bjerka Gregoriussen
Anniken Gustavson
Kim Skarre Helliksen
Terje Irgens
Kathrine Johannessen
Jonas Preben Minde Johansen
Lisa Karoline Sten Jørgensen
Silje Ekenes Haraldsen Jørgensen
Tom Werner Karlsen
Jannicke Skårstad Klausen
Thomas Knutsen
Odin Ivar Bohman Kristensen
Bente Irene Køhler
Robin A. Leypholdt
Kristine Lonar
Jan Inge Lundstuen
Emma Mathisen
Martin Hasseleid Mathisen

Anne Lise Moldfjell
Kristin Karlsen Myhre
Fredrik Vik Nilsen
Monica Olsen
Vidar Pande-Rolfen
Patrick Sten Rowlands
Jonas Nøtsund Sagedal
Joachim Øvergård Schala
Kim Skoglund
Frank Ove Skogvold
Erik Sørensen
Henrik Tønnessen
Stine Marthe Vagle
Martin Sleen Volden

Døpte

Kragerø

27.02 Lars Sandvik Sulesund
27.02 Thomas Andresen Williams
27.02 Alexander Hegna
05.03 Tina Vildalen
05.03 Silje Vildalen
12.03 Cecilie Kristensen
12.03 Emma Høyum

Skåtøy

12.03 Martine Letrud Thoresen
12.03 Lisa Emilie Nilsen

Hallo Kragerø

Det blir overføring fra gudstjenestene i Kragerø kirke 2. april, 28. mai og 1. august Reprise torsdagene etter.

Døde

Kragerø

- 11.02 Olette Anundsen
14.02 Jarl Laurits Ingemann Mathiesen
14.02 Margareth Bentsen
14.02 Karen Marie Vøllestad
18.02 Nelly Petrea Aslaksen
20.02 Per Rennemo
21.02 Edith Margerete Aardalen
22.02 Alf Gustav Birkeland
23.02 Ester Margareth Nilsen
26.02 Borghild Aslaksen
27.02 Karl Peter Carbuhn Sørensen
27.02 Inga Konstanse Andersen
29.02 Ingrid Marie Jensen
02.03 Laila Larsen
03.03 Tora Hansine Jakobsen

Andakts-
telefonen

35 98 12 85

Kirkens SOS

Tif. 35 52 70 90

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen
Tlf. privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen
Tlf. privat 35 98 17 49
Soknediakon Henrica Lindholm
Tlf. privat 35 98 12 30

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64
Kirkeverge Jon Arne Torp
Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Inger Brunsvik 35 98 02 74
Skåtøy: Eli Bråtømyr Dippner 35 99 12 06
Levangsheia: Anders Daland 35 98 72 18

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
Levangsheia*

Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Sissel Dalen 35 98 12 68
Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonh Arvid Thorsen 35 99 13 57

**Ta ansvar for kirken
du hører til!**

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål
og meninger! Ring inn gode ideer.
Bestill intervju!

16. april - Palmesøndag

Støle kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Westermoen. Menighetskoret. Offer Menighetsarbeidet.

Kragerø kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Monsen. Offer IKO.

20. april - Skjærtorsdag

Skåtøy kirke kl. 18.00 Påskemåltid med nattverd. Westermoen. Kollekt menighetsarbeidet

Legatsalen kl. 19.00 Påskemåltid med nattverd. Monsen. Kollekt til menighetsarbeidet

21. april - Langfredag

Støle kirke kl. 11.00 Jesu lidelseshistorie leses. Monsen.

Kragerø kirke kl. 11.00 Jesu lidelseshistorie leses. Westermoen. Kantorigruppe.

Kragerø Kirke kl. 21.00 Korsets vei. En vandring i kirkerommet med bilder, korgruppe, musikk og tekster.

22. april - Påskeaften

Steinmann byens utsiktssted kl. 23.30 Påskennattsmesse. Monsen m.fl. Korgruppe.

23. april – 1. påskedag

Rapentangen kl. 05.30 Påskevake ved soloppgang. Westermoen og menighetsrådet. Frokost.

Kragerø kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. Monsen. Kragerø Kantori. Offer menighetsarbeidet.

Skåtøy kirke kl. 11.30. Høytidsgudstjeneste. Westermoen. Offer menighetsarbeidet.

24. april - 2. påskedag

Støle kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. Westermoen.. Levangsheia barne- og ungdomskor. Levangsheia menighetskor. Offer menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

30. april - 1. søndag etter påske

Skåtøy kirke kl. 11.00 Konfirmasjonsgudstjeneste. Monsen.

07. mai - 2. søndag etter påske

Støle kirke kl. 11.00 Konfirmasjonsgudstjeneste. Monsen.

Kragerø kirke kl. 11.00 Høymesse. Monsen. Nattverd.

14. mai - 3. søndag etter påske

Kragerø kirke kl. 10.30 og kl.12.00 Konfirmasjonsgudstjenester. Monsen.

17. mai

Kragerø kirke kl. 11. 00 Festgudstjeneste. Monsen.

21. mai - 4. søndag etter påske

Stangnes kl. 12. 00 Friluftsgudstjeneste. Monsen.

Kragerø kirke kl. 19.00 Kveldsgudstjeneste. Monsen. Nattverd.

28. mai – 5. søndag etter påske

Kragerø kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Monsen. 4 - årsbok. Dåp.

Følg med annonseringen i KV for ev. forandringer!

**Leif Westermoen
har studiepermisjon
08. 05 – 04. 06**